

عنوان مقاله:

تأثیر فرهنگ دزفول در فضاهای معماری بومی (نمونه مورد بررسی: شوادان)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهزاد وثیق - استادیار دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول

فهیمه محمدی زاده - پژوهشگر معماری دوره کارشناسی دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول

خلاصه مقاله:

شناخت معماری بومی ایران متمرکز بر معماری اقلیم گرم و خشک بوده و این مطلب مهجوریت معماری های نقاط دیگر را از حیطه پژوهش در پی دارد. معماری بومی دربرگیرنده سرپناه مردم می باشد که در ارتباط با زمینهای محیطی و منابع در دسترس، توسط جامعه بر اساس تکنولوژی های سنتی ساخته می شوند. فرم های معماری بومی به منظور پاسخگویی به نیازها ساخته شده و دربرگیرنده ارزش، اقتصاد و فرهنگی است که به آن شکل می دهد. معماری دزفول اندام هایی مانند شوادون و ... دارد که زمینه مناسب جهت بررسی شاخص های معماری بومی را پیش روی می نهد. لذا تلاش شد تا با استفاده از روش مشاهده مستقیم، تحلیل و تلفیق آن با روش تحلیلی توصیفی متکی بر منابع اسنادی، اطلاعات لازمه را در چهارچوبی پژوهشی ترسیم نمایند. نگارندگان معتقدند؛ برقراری ارتباطات عمیق اجتماعی، تأمین نیازهای روانی ساکنین؛ از مهمترین بروزهای فرهنگی است که در شوادون دیده می شود.

کلمات کلیدی:

شوادون، فرهنگ، معماری بومی، ارتباطات اجتماعی، دزفول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266618>

